

عنوان مقاله:

تأثیر مهارکننده های HMG-CoA ردوکتاز و ACAT بر ترشح محتوای پروتئینی و فسفولیپیدی VLDL1 و VLDL2 در مدل خوچه هندی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 59، شماره 4 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرزاد اسدی - گروه آموزشی علوم پایه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران- ایران

محمود دوستی - گروه آموزشی علوم پایه دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران- ایران

مهین زهرائی - گروه آموزشی علوم پایه دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران- ایران

محمود قاضی - گروه آموزشی فارماکولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران- ایران

خلاصه مقاله:

هدف: مقایسه مهار دو نوع آنزیم HMG-CoA ردوکتاز و ACAT بر محتوای پروتئینی و فسفولیپیدی VLDL1 و VLDL2 مترشحه از کبد. طرح: مطالعه تجربی. حیوانات: خوچه هندی. روش کبد خوچه های هندی پس از بیهوشی و جراحی محوطه بطنی در سیستم پرفیوژن مداربسته با بافر کربس- هنسلیت (Krebs-Henslite) پرفیوژن گردید. در این حالت تأثیر داروهای لواستاتین (Lovastatin)، پروژسترون (Progesterone) و پروژسترون + لواستاتین بر محتوای پروتئینی و فسفولیپیدی فراكسیون های VLDL1 و VLDL2 مورد مطالعه قرار گرفت. برای این منظور فراكسیون های VLDL با روش اولتراسانتریفوژ تجمعی- شناوری جدا شدند و با میکروسکوپ الکترونی تأیید گردیدند. پس از آزاد سازی محتوای این فراكسیون ها میزان لیپید تام، پروتئین تام و فسفولیپید آنها اندازه گیری شد. تجزیه و تحلیل آماری: میانگین تغییر درصد ترشح دقیقه 90 در بین گروه های مختلف با روش ANOVA مورد مطالعه قرار گرفت. از سوی دیگر اختلاف شیب رگرسیون خطی گروه های درمانی و کنترل با آزمون t-student مطالعه شد. نتایج: در حالیکه پروژسترون فاقد تأثیر معنی دار بر ترشح لیپید تام، فسفولیپید و پروتئین تام VLDL1 می باشد، تغییر درصد شیب رگرسیون خطی برای VLDL2 در مقابل لواستاتین معنی دار است ($P < 0/05$). در این راستا لواستاتین به ترتیب موجب کاهش 20 و 41 درصد در لیپید تام VLDL1 و VLDL2 می شود. میزان کاهش فسفولیپید به ترتیب 20 و 39 درصد است. از سوی دیگر در گروه درمانی پروژسترون + لواستاتین میزان این تغییرات برای لیپید تام به ترتیب 20 و 45 درصد و برای فسفولیپید 21 و 44 درصد است. نتیجه گیری: کلسترول استریفیه نقش مهمی در فرآیند لیپید دار شدن و ترشح فراكسیون های VLDL1 و VLDL2 در مدل پرفیوژن کبد خوچه هندی دارد، به نحوی که تأثیر مهار کننده های HMG-CoA ردوکتاز بر VLDL های با اندازه کوچکتر بیشتر از تأثیر آن بر VLDL های با اندازه بزرگتر است. این یافته ها برای مطالعه اختلالات لیپوپروتئین ها با استفاده از حیوانات مدل LDL حائز اهمیت زیادی است. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (1383)، دوره 59، شماره 4، 357-364.

کلمات کلیدی:

پرفیوژن، کبد، تری گلیسرید، کلسترول استریفیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/350188>

